

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. I. Quam insigne Dei beneficium sit & gratia, quod nos regulis quibusdam obuallarit ac munierit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

TRACTATUS SEXTVS.

De obseruantia Regularum.

CAPVT I.

Quam insigne Dei beneficium sit & gratia quod nos Regulis quibusdam obuallarit ac communiert.

INTER alia quæ nobis in Religione Deus Opt. Max. conlulit beneficia, non vltimum id est, quod tam multis nos Regulis & sanctis monitis & instructionibus communiat, & velut circumcingat, vt hæc ratione ab inimicorum nostrorum violentia tutiores simus & munitiores. Vnde non inseite à Sanctis Patribus consilia Euangelica, ciuitatis cuiusdam antemurali & vallo extimo assimilantur: nam sicuti illa tunc magis custodita & munita est, cum non solum murum habet, sed & antemurale, (licet enim hoc ab inimicis diffingatur, & ad terram deiiciatur, vincendus iis adhuc superest murus intimus, qui eos arceat & excludit) ita & duplici muro Religionis muniuntur ac circumcinguntur.

Regula & alia sunt & propugnacula Religioforum.

Isaia 26. 1.

Vrbs fortitudinis nostre Sion, soluator ponetur in ea murus & antemurale. Primo namque nos fortissimo & inexpugnabili legis ac mandatorum suorum muro, deinde & alio exteriori vallo, vel antemurali, regulis inquam & constitutionibus Religionis communit & cingit, vt, dum hostes nos impereant, (vt pote quibuscum nobis inge & perpetuum certamen est) esto summum non-

nisi aliquid ex hoc antemurali frangant & deiiciant, primarius tamen legis & mandato: um Dei murus integer semper maneat, & nos salui & incolumes. Non exigua sane Dei gratia est, quod tentatio à qua impugnaris, ad summum non nisi paruam aliquam regulam te faciat infringere, cuius violatio ne ad veniale quidem peccatum pertingat, & quod modo in Religione etiam maioris facias illam violare, quam forte in sæculo fecisses graua peccata consciscere.

Vnde liquido patebit, quam grauis sit pusillanimum nonnullorum in Religione vitientium error, qui dum regulas aliquas vident transgredi, & imperfectiones nonnullas committere, statim sibi persuadent, propterea quod hoc modo semper imperfectionis via cespitant & inquietantur se melius longe sacros, si in sæculo viuerent, quam in Religione tot imperfectionibus scaterent.

Est hæc grauis quædam Diaboli tentatio & illusio, vt pote quæ circa tanti momenti negotium (ipsam inquam vocationem) versatur: non enim hac aliud intendit, quam vt in mundum reuertaris, & ex hoc Regularum & consiliorum Euangelicorum septo & antemurali te desperabundus propripias.

Tunc quippe tormentis suis & machinis nemine obstante murum legis Dei quatere certatim inciperet, & forsitan breui in peccatum aliquod mortale prolabi faceret. Modo vero tam facile id facere nequit, quod hoc antemurali ita munitus sis & propugnatus, in quo nimirum omnes illius ictus excipis,

cipis, & in quod uniuersa eius tela impacta illico distinguuntur, inter laborum in peccatum mortale proci- denti periculo nimis quam procul di- stante. Et sane esto, multas id genus dis- splentias & imperfectiones in te, sen- tias, vna sola culpa earum quas in mundo committeres, grauior longe est, quam omnes, quas hic committis. Vnde tibi persuadeas velim, te, quamuis tibi tepidissimus & imperfectissimus videar- is, multo meliorem fore hic, quam esses in saeculo.

Vna saepe
culam
saeculo con-
missa longe
grauior est,
quam om-
nes, in Re-
ligione con-
trita.

Hæc vna de rationibus est, ob quas nos Religiosum statum permagni face- re, & infirmas quotidie Deo ob singula- re illud, quod nobis ad eum nos euocan- do, contulit beneficium, gratias agere oportet. Esi aliud in Religione bonum non foret, quam vnum hoc esset id sane magnum, & vel ob hoc solum in primis ea & optanda & aestimanda foret.

Quid? Anne parum tibi viderur, quod, aliis in arena cum tauris & bestiis fatis luctantibus, tu superius tutus, in orchestra alienorum periculorum specta- tor consideras?

Aliis in medio tempestatum & vnda- um maris agentibus, tu in portu ab omni periculo securus nauiges? Aliis in medijs fluminum Babiloniorum vor- ticibus fluctuantibus & prope pere- uantibus, tu in ripa quietus & tutus con- sistas?

Regula &
consilia E-
uangelica
plurimum
mutant
ad obser-
uationem le-
gis diuinae.

Præterea Regula & consilia Euan- gelica maximo sunt ad legis diuinae man- data obseruanda adiumento. Qui enim consiliorum perfectionem seruare profiterur, facilis ei sit ipsa mandato- rum Dei obseruatio: & ex aduerso qui consilia seruare detrectat, nec ad perfe- ctionem aspirat, æger tunc ipsa Dei mæn- data seruabit. Hæc in sensu declarat & exponit S. Thomas illud Christi Domini in Euangelio pronunciatum, *amen dico vobis, quia diues difficile intrabit in re- gnum celorum.* Nostine inquit D. Tho- mas, quid de causa fiat?

Quodlib.
4. art. 23.
Matt. 19.
23.

Quia difficile est, quod homo præcep- ta seruet quibus intratur in regnum, nisi sequens consilia & ad perfectionem conueniens diuitias relinquat. At si quis consilia sequi proponit, huic prociue est & mandata seruate: certum est enim ipsam diuitiarum abdicacionem rem nullam vt propriam possidere: nulla vt propria vet, conferre, vt homo se- curior sit, nihil alienum se concuspice- re: & Deum pro nos persequentibus orare, & malefacientibus benefacere, conferre, vt ab inimicis odio prosequen- dis nimis quam simus remoti: & nun- quam iurare, & si ad veritatem stabili- endam, conferre, vt à periurio alienissi- mi simus.

Quamobrem bene docent Sancti Pa- tres, Regulas & consilia quæ in Religio- ne profitemur, non modo non esse onus, verum adiumenti ac subleuaminis vi- cem præbere, ad ipsum mandatorum Dei onus facile portandum.

Duobus id exemplis egregie osten- dit S. Augustinus: Agens namque de legis gratia suauitate pondus eius pon- deri alarum auis simile esse perhibet. Hæc namque adeo auem non grauant nec im- pedunt, vt etiam alleuient, & subuolare vt possit efficiant. Rotæ curules etsi ali- quantulum graues sint & ponderosæ, ta- men boues trahentes adeo non onerant, vt potius exonerent, & in tan- tum onus alleuient, vt nisi per rotas staret, ne mediam quidem ponderis quam trahunt partem trahere possint, pari modo est de Euangelicis con- silijs quæ Regulis nostris includuntur sentiendum: vt pote quæ vsque adeo oneri nobis non sunt vel impedimento, vt etiam rotarum vicem nobis præ- beant, & earum adminiculo legis diuinae onus & iugum magna facilitate & sua- uitate supportemus, quod mundani non nisi gemiscendo, sub onere sati- scendo, atque ad singulos prope passus cespitando, portant, quod harum ala- rum & rotarum subsidio careant. Hanc ob causam gratissimos Deo Opt. Max.

Serm. 22.
de Verb. A-
postol.
Ber-
nard. epist.
341.

Regularo-
tarum, &
alarum in-
star non
sunt oneri.

